

cesarja, vendar pa sodimo lahko, da je že uzroka za Francijo, naj ne draži Nemčije. — V Ohio, državi v severni Ameriki, imajo preveč vrabljev, pa tudi v New Yorku. Kdor prinese 12 vrabljinjih glav, dobode 24 cent. ali 2 gld. 40 kr. plačila, za-nje. Ni dvoma, da se vname ondi sedaj huda vojska, k sreči pa bode le zoper vrablje.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Naprej nese duhovnik sv. križ, za njim stopajo bogoslovci, duhovni papeževi kamorniki, korarji sv. Petra, potem avstrijski škofi, katerih sem šestnajst naštel in več kardinalov.

Zdajci zagledamo visoko na nosilih sv. očeta, sedečega na naslonjaču. Tako zvesto sem gledal namestnika Kristusovega, da z očmi niti nisem trenil, da bi kaj ne spregledal, in tudi srce mi brž nekaj časa ni bilo. Prikazen sv. očeta je res veličastna; zdelo se nam je, da gledamo bolj duh njegov ko jega samega, to pa zbog tega, ker ga je sama kost in koža in ker je obraz njegov upadel in bel kakor stena, in je tudi vsa njegova obleka bela, razve rudeče z zlatom všite in na prsih zapete štole. Okoli vrata je nosil verižico in naprsni križ iz briljantov.

Zdaj so se vrstili prizori, katere smo bolj z ustmi, kakor z očmi gledali. Ko namreč Francozi in Lahji, katerih se je lepo število utihotapilo v cerkev, zagledajo sv. očeta, vpijejo na ves glas: Vive! Evviva! Takšni krik sègreje sčasom tudi avstrijsko kri, in tedaj navdušeno navzdignemo: Živio! Slava! Hoch! Eljen! da je kar gromelo po cerkvi sv. Petra, pa tudi mogočno odmevalo v srci sv. očeta, zakaj ko so videli naše srce, so pokašljavali in globoko po sapo hodili. Ni dopovedati, s koliko ljubeznijo so nas namestnik Kristusov blagoslavljal: tako prisrčno zamore le oče svoje otroke blagosloviti. Na desno in levo je daleč segala njihova roka, kakor bi hotela vsacega posebej na čelu pokrižati. Časih se sv. oče celo opešani vržejo v naslonjač, a precej jih srce zopet posili, da z nova začnejo dobro ljudstvo blagoslavljalati.

Ko se vpitje nekoliko vleže, potem pa začnejo z rokami ploskati in z robei in klobuki mahati. Kaj si čemo? Slovenci smo jih tudi v tem posnemali.

Začne se sv. meša. Sv. oče so celo mešo k nam obrnjeni in tako smo si dosti zavžili njihovega obličja. Zapazil sem, da so pogostem na križ pogledali in z rokama visoko proti nebesom segali, kakor bi hoteli ves blagor, kar ga v nebesih imajo, doli na nas potegniti. Pri sv. meši sta jim stregla dva duhovna kamor-

nika, dečki pa so zdaj in zdaj eno zapeli. Na Laškem po cerkvah shodi ali kora ni, in tedaj tudi orglje niso na shodéh, ampak orglje stojijo v cerkvi v kakem kotu, in na potačih jih potem porinejo k tistemu altarju, kjer jih ravno trebajo. Po sv. obhajilu so sv. oče nekatere romarje — tudi avstrijske obhajali.

Ko po sv. meši Leona vzdignejo, vriska zopet ni bilo ne konca, ne kraja. Nekaj časa se po cerkvi druga ni slišalo, kakor sam „živio“, kar pa ni čudež, ker so Slovencem prišli na pomoč Čehi, Poljaki, Srbi, Rusini, Slovaki, Bosnijaki in zlasti bratje Hrvati. Na sredi med nami se procesija naenkrat ustavi. Sv. oče se vzdignejo in nam dajo slovesni apostolski blagoslov. Odpevali so prav visoko, a mi smo se čudili njihovemu krepkemu in čistemu glasu. Ko se procesija sred cerkve obrne proti izhodu, zakliče poleg mene slovenski g. župnik: Živio naš sv. oče Leon XIII.! Se zdaj nosim v srcu spomin, kako milo so ga sv. oče pogledali in blagoslovili a potem nam jako ljubeznjivo z roko še „srečno“ dali.

Zdajci zagrinjalo sv. očeta skrije našim očem. V cerkvi nastane velika tihota. Vsako oko je bilo rosnato: to so bile solze ljubezni in veselja. Ni čuda, da je po tako gromovitem „živio“ padal rahli dež, ki je naša srca gotovo za dosti let včinił plodna in rodovitna. V tem trenutku se mi je zdelo, da na tem svetu nimam več nobene želje.

Dasiravno nas je bilo nad 20 tisoč pri sv. meši, nas je bilo le pred altarjem nekoliko videti, vsi drugi prostori so bili prazni. Cerkev sv. Petra 75 tisoč ljudi spravi v svoje krilo.

(Dalje prih.)

Smešnica 25. Dva potepuha gresta mimo njive, kjer kmetovalec seje. Porogljivo mu rečeta: „Oče le delajte, midva pa bodeva sad vašega truda vživala!“ — „To je prav lahko mogoče“, odgovori kmet, „kajti rayno sejem konoplje, mogoče, da se vama splete kedaj iz njih vrv za vislice“.

Razne stvari.

(Za pogorelee.) Milih darov za pogorelee v Podovi se je nabralo pri c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru 1336 gld. 22 kr. in troje vreč žita.

(Slov. šola) V Veliki Pirešici pri Celji snuje se podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. Kakor sodimo iz mož, ki so v začasnem odboru, stopi ta podružnica k malu in krepka med druge vrstnice svoje.

(Načelnik.) Krajni šolski svet pri Mali nedelji si je volil g. A. Božiča, posestnika pri Mali nedelji, za načelnika. Bil je že doslej na istem častnem mestu.

(Veselica.) V nedeljo, dne 24. junija napravite čitalnica v Celji in Šoštanji skupno veselico v Velenji. Na vzporedju je 8 mičnih pesmi in godba iz Šmarja.

(Smrtna kosa.) V Samoboru na Hrvaškem je umrl dne 11. junija g. dr. Fr. Kocuvan, okr. zdravnik. Pokojnik je bil brat č. g. Antona Kocuvana, župnika v Lembahu. — Dne 12. t. m. pa je umrl g. dr. Fr. Herman, mestni zdravnik v Koprivnici na Hrvaškem, doma je bil ranjci iz Male nedelje.

(Spomin.) G. Anton Hren, nadučitelj pri sv. Janži na Dr. polji, je dne 14. junija praznoval 25letnico svojega službovanja. V teh 25 letih je g. nadučitelj že pač marsikatero dobro seme vsejal v srce nedolžnih otrok in želimo mu, naj še obhaja kedaj 50letnico.

(Požar.) G. A. Jurca, veleposestniku in trgovcu na Ptui, je v pretečenem tednu pogorel mlin na Bregu. Ta mlin je zgorel sedaj že drugokrat.

(Osepnice.) Kakor se zatrjuje, ni resnica, da so v Velenji in Šoštanji osepnice. Mi rečemo na to: Hvala Bogu a prosimo, naj nam naš poročnik ali sploh kdo od ondot razloži, kako da je kje govorica o njih nastala, če sploh ni bilo ondi osepnice.

(Slovstvo.) G. Milena Mrazovič izdaja „Pjesniška djela“ Fra Grga Martića, tiska pa jih „Bosanska pošta“ v Sarajevu. Doslej je izšlo že 6 zvezkov in bode jih v celem 20. Vsak zvezek velja 30 kr. Pjesmi so lepe, v kršč. duhu, toda brati more jih le, kdor zna dobro hrvaški.

(Novo šolo) postavili so pri sv. Janžu poleg Velenja. — V prihodnje bodo imeli dva učitelja. Dozdaj je samo eden, a tega boli noga že nekoliko tednov. Otroci imajo počitnice, ker okoliščine branijo, da bi šolska oblast mogla poslati namestnika.

(Pomilostženje.) J. Zorin, ki je bil za voljo ropa in umora na smrt obsojen, pomilostžen je in mu je nakazana ječa do smrti.

(Tatvina.) Tatova v župnijski hiši pri sv. Petru pri Mariboru, Janez Tuš iz župnije sv. Antona v slov. gor. in Anton Mihelič iz Grajene pri Ptui sta obsojena, prvi na 6, drugi pa na 7 let težke ječe.

(Slovensko pevsko društvo.) Naznanja se nam, da se bodo pri letošnjem velikem pevskem zboru pele sledeče pesni: 1. Dr. Benj. Ipavec: Na Preširnovem domu. 2. Anton Foerster: Pobratimija (nov napev). 3. Dr. Benj. Ipavec: Danes tukaj, jutri tam (nov napev). 4. Anton Nedved: Nazaj v planinski raj. 5. Dr. Gust. Ipavec: a) Lahko noč b) Pozdrav. 6. Ant. Foerster: Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni. Prve tri pesni so moški, zadnje tri mešani zbori. Prva in zadnja pesem se pojete s spremljevanjem orkestra. Slavni častiti

p. n. udi in poverjeniki so v korist in prospeh društva posebno prošeni, naj v kratkem pošljejo za letos in zaostale doneske, ker le takrat lahko začne slavnostni odbor svoje delovanje in naročila, ki so potrebna v dober izid velikega zbora. Cesarska himna se naj povsod privadi. Manjkajoče sekirice in pesni se pri odboru v Ptui vedno dobivajo. Dan in kraj zbora se bode v kratkem naznanil.

(Skušnja.) Na c. kr. višji gimnaziji v Mariboru je bila v sredo dne 20. junija skušnja iz štajarske zgodovine. Pri skušnji so bili navzoči baron Gödel-Lannoy, dr. Radač, Fr. Stampf, ravnatelj dr. Steinwenter in več gg. profesorjev. Izpraševal je g. prof. Horak in dobili so darila ti-le četrtošolci: Fr. Ilesič, A. Korošec, J. Gobec, Teod. Kaas in Fr. Matijašič. Njih odgovarjanje je bilo spretno in njim in g. profesorju v čast.

(Duh spremembe.) Č. g. France Hirti, nadarbenik na Ptui, je dobil župnijo v Slivnici pri Mariboru.

Loterijske številke:

V Trstu 16. junija 1888:	34, 74, 47, 65, 19
V Lincu „ „	17, 29, 47, 64, 16

Oklic!

Od krajnega šol. sveta v Št. Lenartu nad Laškimi trgov se naznani, da se bode stavba novega šolskega poslopja, kakor tudi preuredba zdajnjega šol. poslopja oddala po potu zmanjševalne dražbe dne

30. junija 1888

zjutraj ob 9. uri v šolskem poslopiju v Št. Lenartu s pristavkom, da je cela stavbena cena na 7136 gld. 33 kr. proračunjena; ter da se od vsacega, kateri to stavbo ali tudi posamezna dela te stavbe prevzeti želi, 10% vadije zahteva.

Stavbeni načrti in proračuni ležijo vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer v šolskem poslopiju na ogled.

Krajni šol. svet pri sv. Lenartu nad Laškimi trgov,
dne 10. junija 1888.

2-2

Načelnik: M. Lapornik.

Naturno dobro vino

leto 1884, 85, 86, 87 od 8—15 kr. liter; **slivovka prava** 4 leta stara 46 kr., od 87. leta 36 kr. liter. Kje? pové uredništvo „Slov. Gospodarja“.

12

Krčmo išče v najem.

1-3

Kdo? To se izvé pri uredništvu „Slov. Gosp.“